

Biblisk allmänbildning inför söndag 6 december, 2020 Årgång 1
ANDRA SÖNDAGEN I ADVENT - Guds rike är nära

Visste du, att vi tror, att det står så och så i bibeln. Men, i verkligheten står det något helt annat! Jag skall ta ett exempel:

När Darwin gett ut boken "Arternas uppkomst" förpassade många människor bibelns innehåll till nivån "sagor". Trots att det i alla tider stått så här i vår bibel:

*1 Mos 1:24 Gud sade: »**Jorden skall frambringa** olika arter av levande varelser: boskap, kräldjur och vilda djur av olika arter.« Och det blev så.*

Första Mosebok beskriver med en enda mening Darwins analys. Med sitt ord skapade Gud förutsättningarna. Därefter gav han jorden en order: Verkställ!

Söndagens text börjar med skapelsens motsats: Att skapelsen går mot sitt slut: " *på jorden skall hedningarna gripas av ångest och rådlöshet vid havets och vågornas dån. ...*"

I texten finns också ett framtidshopp, jämfört med hedningarnas ångest:" *... När allt detta börjar, så räta på er och lyft era huvuden, ty er befrielse närmar sig.*« ..."

När detta kaos börjar, kommer en annan grupp människor att säga ungefär så här: "Äntligen, nu blir vi befriade!"

Befriade från vad då? Jo, vi har löfte om att bli befriade från våra ofullkomliga kroppar:

Fil 3:21 Han (Jesus) skall förvandla den kropp vi har i vår ringhet så att den blir lik den kropp han har i sin härlighet, ty han har kraft att lägga allt under sig.

Kroppar med sjukdom. Som på andra sätt håller min och din personlighet bunden. Oförmögen att göra det vi vill! Med stigande ålder, gör man den upptäckten.

Inte bara fysiskt oförmögen, utan även viljemässigt. Paulus skriver, fullständigt skoningslöst, om sig själv:

Rom 7:19 Det goda som jag vill, det gör jag inte, men det onda som jag inte vill, det gör jag.

Sannolikt skrivet Paulus om sin egen själviskhet. Själviskhet är motsatsen till kärlek och omsorg. Min egen själviskhet är ursprunget till de felaktiga val, jag efteråt ångrar.

Söndagens text talar om hedningars ångest, när andra rätar på ryggen och utbrister ett "Äntligen!" Frågan blir givetvis: Vem är en hedning?

Bibelns svar blir: Alla människor, som struntar i Jesu försoningsgärning!

För 50 år sedan var jag utan tvekan en hedning. Jag ansåg att andra behövde Jesu försoningsgärning men inte jag själv. Jag fick lov att ändra mig. Plötsligt insåg jag vad alla mina misstag medförde: Att jag själv var i skriande behov av hans försoning!

Att slippa ångest - den som texten beskriver att hedningar har - beror på hur jag svarar på två enkla frågor:

1. Behöver jag Jesu försoningsgärning?
2. Vill jag vara Jesu lärjunge?

Är mitt svar "ja" på bägge frågorna – oavsett jag därefter misslyckas aldrig så många gånger! – så är Jesus herre i mitt liv. Jag är hans lärande lärjunge.

Om du och jag svarar "ja", så är det vi, som rätar på ryggen och säger "Äntligen!"

Vi är fria att strunta i Jesu försoningsgärning. Vill du ... identifiera dej med hedningarnas ångest och rådlöshet? Personligen vill jag verkligen slippa deras situation. I stället vill jag leva i det löftet Jesus ger sina lärjungar:

*Joh 14:1-3 »**Känn ingen oro.** Tro på Gud, och tro på mig. I min faders hus finns många rum. Skulle jag annars säga att jag går bort för att bereda plats för er? Och om jag nu går bort och bereder plats för er, så skall jag komma tillbaka och hämta er till mig, för att också ni skall vara där jag är.*

Så, med Jesu ångestbefriande löfte, tar vi nu del av söndagens evangelium:

Luk 21:25-36 Tecken skall visa sig i solen och månen och stjärnorna, och på jorden skall hedningarna gripas av ångest och rådlöshet vid havets och vågornas dån. Människor skall förgås av skräck i väntan på vad som skall komma över världen, ty himlens makter skall skakas. Då skall man få se Människosonen komma på ett moln med makt och stor härlighet. När allt detta börjar, så räta på er och lyft era huvuden, ty er befrielse närmar sig.«

Han gav dem en liknelse: »Se på fikonträdet och alla andra träd. När de börjar knoppas, då förstår ni av er själva att nu är sommaren nära. På samma sätt vet ni när ni ser detta hända att Guds rike är nära. Sannerligen, detta släkte skall inte förgå förrän allt detta händer. Himmel och jord skall förgå, men mina ord skall aldrig förgå.

Var på er vakt så att inte era sinnen fördunklas av omåttlighet och dryckenskap och livets bekymmer, annars överraskas ni av den dagen som av en snara, för den skall komma över alla som bor på jorden. Håll er vakna hela tiden och be att ni får kraft att undfly det som väntar och kan stå upp-rätta inför Människosonen.»